

Un príncep de Líbia Occidental

Konstandinos Kavafis

Va plaure en general a Alexandria,
els deus dies que va romandre allí,
el príncep de la Líbia Occidental,
Aristòmenes, fill de Menelaos.
Com el seu nom, també el vestit, amb elegància, grec.
Acceptava de bona gana els honors, però
no els recercava: era tan modest!
Comprava llibres grecs:
preferentment d'història i de filosofia.
I sobretot, un home poc enraonador.
Devia ser profund en els seus pensaments, es deia,
i homes així és natural que no enraonin gaire.

No, no era profund en els seus pensaments, ni res.
Un home ben corrent, que feia gràcia.
S'havia posat un nom grec, vestia com els grecs,
havia après de comportar-se més o menys com els grecs;
i estava amb l'ai al cor, no fos per un atzar
que espatllés la discreta impressió
parlant amb barbarismes horrorosos el grec,
i que els alexandrins l'agafessin pel viu,
com és llur habitud —i en saben, els sinistres.

Per això es limitava a unes poques frases,
vigilant, amb basarda, l'ús dels casos i la pronúncia;
i s'enutjava no pas poc, tenint
converses apilades dintre seu.

KAVAFIS, Konstandinos. *Poemes*, vol. II. Traduïts i anotats per Carles Riba. Pròleg d'Alexis E. Solà. Barcelona: Curial, 1977, p. 181.

Traducido por Carles Riba